

[Aksel Møller.]

ses under lunets synspunkt, for der skal selvfølgelig lune til at forestille sig en så vennessel mand som den højtærede finansminister iklædt harnisk, sporer og sværd.

Må jeg så have lov til at gå ind på de spørgsmål, der blev rejst vedrørende kooperationen. Den højtærede minister har villet afslutte vor debat om Jydsk Andels-Foderstofforretning, som altså nu skal betale 2 900 kr. i eengangsskat. Jeg vil gerne sige til den højtærede minister, at jeg kender ikke nogen hjemmel for den fremgangsmåde, som er blevet valgt i dette tilfælde. Det er højst sandsynligt, at ministeriets jurister kan pege på, at der i loven eksisterer en mulighed, men jeg vil holde for — og her er det mig, der har en længere hukkommelse end den højtærede minister, for da det skete, var den højtærede minister jo udenfor —, at da eengangsskatten blev vedtaget i dette høje ting, ville den aldrig have kunnet få det udseende vedrørende de kooperative virksomheder, som den fik, hvis man havde sagt til os, at forudsætningen var den, at deres formue ikke skulle opgøres på basistidspunktet i overensstemmelse med de former, hvorunder al anden skattepligtig formue her i landet opgøres. Det var det, der ville være blevet det springende punkt. Vi forestillede os — men her ser man altså, at de mere kloge narrer de mindre kloge —, at der virkelig var tale om, at man ville opføre andelsbevægelsens formue på samme grundlag, som man opfører al anden formue på. Man kan dog i alt fald have lov til at sige, at den favør, som er ydet Jydsk Andels-Foderstofforretning ved, at man har taget en vurdering, der er foretaget til et helt andet formål, nemlig som grundlag for, hvor store de skattefrie afskrivninger skulle være efter den gældende indkomstskattelov for brugsforeninger — at det, som gyldig vurdering af formuen på basistidspunktet, betyder, at man accepterer en værdi på 4,8 mill. kr., skønt regnskaberne for Jydsk Andels-Foderstofforretning de sidste 15 år kun udviser anskaffelser til 2,2 mill. kr. Jeg må sige, at det er en large vurdering, der har fundet sted ved den lejlighed.

Den højtærede minister sagde om et andet punkt, nemlig om spørgsmålet om, hvorvidt der skulle være nogen ekstrabeskatning for skatteåret 1948—49 for kooperationen, at vi var så langt henne på året, at man ikke nu burde udskrive nogen skat for det år. Dagsordenen den 19. marts i folketinget fastslog, at det, man skulle søge, var at gennemføre et forslag, således at der kunne

blive tale om en beskatning for skatteåret 1948—49. (*Finansministeren* [H. C. Hansen]: Som De ikke engang vil stemme for!). Den højtærede minister kan ikke forlange, at dagsordenens indhold skal gøres afhængig af, om den endelige ordning kan samle alle partier eller et flertal. (*Finansministeren* [H. C. Hansen]: Det står i den!). Ja, bevares — hvis vi skal ind på ordkløveri, så står der også, at den højtærede minister har modtaget en dagsorden om, at han skal søge tilvejebragt enighed om dette spørgsmål og lade ordningen komme til at virke i skatteåret 1948—49. Denne enighed er tilvejebragt ved et flertal i dette ting, og den højtærede minister er i denne sag — forekommer det mig — i allerhøjeste grad på kant med morgenavisernes referater af diskussionen om den moralske politiske standard i vort land, hvis han ikke opfylder dette ønske.

Der har så været gjort en hel del bemærkninger af forskellige ærede medlemmer om kooperationsskatten, og i denne forbindelse vil jeg gerne have lov til at sige, at det ærede medlem hr. Anker Lau, der nu er gået på aftægt hos andelsbevægelsen, egentlig burde føle en vis klamhed, da han hørte sin partifælle, det ærede medlem hr. Laurits Pedersen, tale kort efter, at han havde forladt talerstolen. For hvad var det, det ærede medlem hr. Laurits Pedersen gjorde? Han glædede sig over det nye forslag. Og hvorfor? Fordi dividenden ikke længere skulle betragtes som skattepligtig, således som den skal ifølge den nugældende lov. Det var andelsbevægelsens talsmand her på tinge, som kunne glæde sig over, at nu forsvandt dividenden som skattepligtigt grundlag. Mon han glæder sig over det på den frie handels vegne? Nej, det ærede medlem hr. Anker Lau har ladet sig sælge uhyre billigt.

Det, der er sket her, er, at man efter alt, hvad der foreligger, i virkeligheden fortsætter den politiske beskyttelse af kooperationen. Jeg skal fremføre et tilfælde. Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger har en formue, efter egen opgivelse, på 105 mill. kr. Den havde i året 1947 — det er det sidste regnskabsresultat, jeg kender, det var opgivet i det materiale, vi havde til diskussion hos den højtærede finansminister — et overskud på 8 mill. kr. Dette foretagende vil efter dette forslag slippe med en skat på ca. 800 000 kr., når konsolideringsreglen tages i betragtning. Mener man virkelig, at man derved har opnået en ligelig beskatning? Et af landets allerstørste foretagender kommer til at betale 800 000 kr. i skat (*Finansministeren*